

Переплата
 «РУСЛАН» випослав:
 в Австрії:
 на Київ рік . . . 20 вер.
 « на рік . . . 10 вер.
 на чверть року . . . 5 вер.
 на місяць . . . 1 70 вер.
 За границю:
 в рік рік . . . 18 рублів
 на рік . . . 36 франків
 на рік року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подорожне число по 10 коп.

РУСЛАН

*Барви ми очі і душі як вимови: а де вимови мовили: мари не вимови,
 бо руськи ми серце і віра руська. — З Руських псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що два
 крим великі і руські свіже
 о 24 год. пологати.
 Редакція, адміністрація і
 видавництво «Руслака» під
 і на двохбачних Катру-
 чини. Виселення місця в
 Агенції Соколовського в
 палаті Галицької.
 Руконесення зростає славно
 викопирене застерелені.—
 Тежливийи злочинцями
 вільні від ворта. — Оголо-
 шення авчачийи приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Натисанні» 40 с.
 від стрічки. Подати і пр-
 вати довгося по 30 стр.
 від стрічки.

Християнсько-суспільна політика.

(Δ) Обнова міністерства бар. Бека мала передовсім метою, обезпечити парламентарну поладу найважніший і найбільшій державній koniecznosti, себто австро-угорській угоді.

Нема однак сумніву, що після полагати сей справи стануть на черзі в державній раді інші важні питання, котрі наслідком десятилітнього безробіття державної ради не могли дождати ся розв'язки. Між тими питаннями займає неперечно перше і найважливіше місце, переведення на конституційно-політичній рівності в дусі XIX арт. основних законів державних, позаяк від самого початку конституційної доби Австрія була відвіденою національною боротьбою і спорів, котрі ослабляли її внутрішню силу і не давали їй спроможности зайняти приваляжного її становища поміж іншими перворядними державами європейскими. Окрім національно-політичного питання стануть на денний черзі державної ради також суспільно-політичні і народно-господарські справи, заведбані також наслідком десятилітнього безробіття, щоби й на тих областях дивити Австрію на такій ступні розвитку, на якій станули інші європейські держави, а передовсім судівна її Німеччина. Нове правління буде отже мало перевести важні задачі великої державности, послугуючи ся тими парламентарними силами, які зєднали ся в парламентарній більшости, а як із складу обновленого міністерства, так із складу парламентарної більшости, котра кристалізує ся тепер, можна вже бачити, який напрям матиме внутрішня австрійська політика.

Християнсько-суспільне сторонництво котре звучало ся з давнішим центром або католицькими людочима, що заступають головню горішню Австрію, Стирню Сольноград і Тироль, стало тям способом наймогутнішим в державній раді сторонництвом і пришло на себе задачу державного сторонництва, щоби Австрію обновити на основах засад своєї програми. Дотеперішній напрям австрійської політики, опертий на основах німецького лібералізму, пересякаючого у великій мірі жидіством, довів з одного боку до вваблюючого профуфаліського теветьства, яке проявляло ся в змаганні всім іншим і великим до них зближеним німецьким людочим а з другого боку до розв'язу в Австрії соціалізму. Сей воєнімецький рух дізнав страшного поразення

в останніх виборах до державної ради, так що лише недовбитки всімніців і німецьких людочів вийшли до нової ради, а перше місце посеред німецьких сторонництв заняли християнські суспільники, від котрих крила схоронили ся також сі недовбитки лібералізму і націоналізму німецького з ріжними его відтінками.

Тим способом можна уважати порішеною і покінченою успішно боротьбу християнських суспільників з протавстрійським і протихристиянським лібералізмом і теветьством, котру мало перевести християнсько-суспільне сторонництво, оперте на підвалинах християнської віри і австрійської державної ідеї. Окич провідника християнських суспільників д-ра Люегера, що всімніці і всі, що з ними звужуть ся, не мають місця в Австрії, бо они змагають до Берліна, в практично виконаний.

Тепер має християнсько-суспільне сторонництво рішити другу важну задачу, перевести боротьбу з соціалізмом, котрий такого поразення зазнав в останніх в виборах до німецького парламенту, а ще в Австрії відініс ся до такої сили в державній раді, головню завдяки занебанню народно-господарських і суспільно-політичних реформ, споводованому довголітнім парламентарним безробіттем. Широко версти народні покладали свої надії що до поправки тих відносин на соціалістів і тому велика частина тих верств народних віддала свої голоси на соціалістів і всякого рода радикалів. Християнсько-суспільне сторонництво буде отже передовсім мало задачу, довести до поладки національно-політичне питання в дусі християнської справедливости і тим способом довести в Австрії до національного мира.

Годить ся тут нагадати, як др. Люегер в 90-их роках виступив у своїх промовах в держ. раді проти гноблення національного в Угорщині Румуній, Хорватій, Сербій, Німців і Руєнній і вважалі проти гноблення національно-слабших народів, а тим звязав собі тоді також велику прихильність Русинів. Вправді висуюють противники християнських суспільників проти него сю обставину, що він як бурмістр Відня не вдоволяв національним домаганням чеського населення, зазначуючи німецький характер Відня. Одначе не треба забувати, що его сторонництво мало перевести так важну боротьбу з всімніцями і німецькими людочима, котрі так загоріло проповідували теветьство і тому не міг зєстис на боці лишити німецького напрямку. Але і сего не треба забувати, що католицькі людочі,

котрі під проводом д-ра Ебенгофа звучали ся з християнськими суспільниками, в хвилья найтяжкішої боротьби з німецькою обструкцією все стояли за рівноправностю славянських народочів в Австрії і що сей погляд буде миротатним і в теперішнім христ. сусп. союзі, котрий приймає на себе задачу державного сторонництва і розв'язку національно-політичного питання. Все сама задача народно-господарських і суспільно-політичних реформ вимагає передовсім внутрішнього спокою в Австрії і справедливого розв'язки національного питання. Отже коли християнські суспільники схочуть мати вільні руки до переведення тих реформ, коли схотять стати державним сторонництвом і обновити Австрію на основах християнсько-суспільних і побороти соціалізм, то передовсім будуть привнеювати рішши справедливо національне питання.

Описаня приїде черга на народно-господарські і суспільно-політичні справи. Тут розіграє ся горчача і завзята боротьба між двома таборами, між християнськими суспільниками і соціалістами, з котрих кожний на свій лад і на своїх основах схоче перенести народно-господарські і суспільно-політичні реформи. Християнсько-суспільне сторонництво дає нам порадку, що ті многоважні і далекосиглі реформи будуть основані на християнських підвалинах, коли тимчасом соціалісти і всякого рода радикали змагають до перевороту суспільного ладу в протихристиянським дусі. «Соціалісти в республіканці», говорив не раз про них др. Люегер: «так само не мають місця в Австрії, як і всімніці і нема сумніву, що християнсько-суспільне сторонництво виступить до рішучої боротьби з соціалізмом.

Християнсько-суспільне сторонництво має і в своїм лоні і так само посеред німецьких сторонництв, котрі зв'язані з ним виконним відломом т. зв. длауничакти, значну частину хліборобських заступників і нема сумніву, що струя політики теперішньої піде в напрямі не лише християнсько-суспільним, але й хліборобським.

В тих змаганні найдуть християнські суспільники могутну піддержку в відносно-славянським союзі, котрий також стоїть на основі християнсько-суспільної програми, а також в чеським народнім союзі, котрий обнімає тепер найчисленнійше сторонництво чеських хліборобників і католицьких народочів, з котрих зєднали ся також недовбитки молдо-чехів.

Бл. п. Антоній Струтинський

помертвн аґадка о. Коєфонта Сосенка.

Дня 27. жовтня с. р. помер в Ямниці повіта станіславського, бл. п. о. Антоній Струтинський, руско-католик. Парох. Не згадаю про него ширше і щиріше, значило би, знехтувати всяку заслугу супроти нашої суспільности.

Не забуде его довго, хто лип его знав, хто з ним стрічав ся.

А мав він в нашій галицько-руській заквітці і історичне значінє так народне як і церковне

Якби ми мали кількадесят таких дідичів, як був небіжчик, ми би обновили дієчє нашої рідної землі!!

Умер старцем 75-літнім; 50 літ був священником, а 39 літ парохом в Ямниці.

З трох сторін треба его оцінити: як чоловіка, як сьвященника і як патріота. Був се силач духом і неспожитої витривалости фізичної, а сердце особливо благородне, тої благородности, яку дає віра і висока культура. Глибокі спосібности духовні і наукове та релігійне образование, гуманність, прихильність для всіх людей, праведність ідеальна, готовність кожної хвилі послужити для ідеї і для добра людей. Видачничий через всі школи, зодоров фізично, лишив ся видачничим у всі дїяльности, витривалым і спасеним ділчем аж до смерти. «Хто знаєчага?» — аз не знаєчага!! — немов кликала его старь із св. Павлом. *Isit venia verbo* — але як же буде нагадував бл. п. о. Антоній — св. Павла! Се не буде пересада, коли скажу, що се був також «судуд ізбранний». Тільки сьвітлості було в его умі до самого кінца жити, тільки ласки божї, тільки добра в его душі! Ба се добро і ті дари божі були дієсно в «судудельничих судуді», бо хоть який зодоров духом і тілом, але два рази лікарі поришили его безвідчужно погубляе, а він таки звызовав ся силною душею і сильним вірою у Бога відь тяжкої немочи і на довіг літа оцисла зберіг всю силу духа, віри і чеснот. Оудити — оцінити его як сьвященника, не так легко. Его духовна праця розходила ся як тепле промінє: на кого упало, тому приносило добро. Бо се був не наш брат. Такі як він, були — хїба в перших часах християнства: «Ісповіданє Петрове, Імїна ревнїсть, Мойсеевна кротїсть».

З св. Павлом міг сказати: «К-сему живу не аз, но живєт во мнї Христос, що дав Себе за мене і потерпів для мене». І се не єсть фразою! Такої явної, щирої, живої віри і такої сьвященної апостольської ревнїсти, не легко здобити в нїнїшних часах. Можна сказати, що небіжчик яко сьвятий церковний поражак нас всіх своєю ясностю. Хто з ним раз здобив ся, поговорив, почув ся застижденим, почув себе винуватим, почув в собі «eine Halbsееle», неспосібну жити в такій вірі і правді як він. Се був живий молитвенник, жива таблица божого закона.

Я гадує, що коли многи его памятають і памятки будуть, чи сьвященники, чи міряни, то певно насамперед з той характеристикї.

Мав він велике значінє в нашій місцевій церковно-народній історії. Був се у нас, Русинів, перший від полонїи мунушого столїтя, явний, безгладний, неуступний проповідник і ревнитель католицизму. Не уймаючи позувачям віруючим нашого духовенства і всїєї нашої суспільности повторює се це раз з притиском до его ревности і апостольства в тім згодї. Коли акція схизматика і царєслава, проваджена із Росії між нами, в минулому столїті, пускала тумана і чад у нашу суспільність, коли — фактом єсть — через політичні переслїду-

ванїя так сьвященство як і народ з розпучою огладли ся на Росию, з не о очє є єні до католицизму, якого предлаганими рег excellensе були тут Поляки, — він одєє з немолгими стояє з цілою вірою і щирістю при католицьким прапорі, а може одиноким мая сьмідьєтє вступити явно і активно.

По апостазї «нашого» Маркія Попеля і товаришів в Росії, він на мого тисясяним вічу, устромив Іваном Наумовичем в Галич в р. 1875. вступив з апологїєю католицизму, з важким напильно-ваным народним апостазіє віри і зрадинї, і з яким докором до нашої суспільности за такїж почуваня між нами. Пошлин тогди в само сердце за, Кількож то ненависті, докорів, несладненя пошло ся тогди і заїзніше на бл. п. о. Антонія від нашої суспільности! Називали его «Будзотом-полюканомом», бо пильно-ваності і зразом напильчаным м-т-ковскій у ризах переслїдуваня католиків на Підлясью. Що трапив в само сердце злої справи і уступіи промовня, а був се оратор незариваний, проповідник могучий, поривачий акї апостод, видно з того, що між пам'ятковими наперями покїянця знайдемо отверту кореспонденку Попеля з відповєддю на атак, з відповєддю, повною залю- неванїстї і озлобленя і видимого засорєдненя. В актах по-небіжчику знайшов ся і відпис адреси до Сьв. Отця, яку по вічу в Галичї підписали сьвященники галицького деканата. Автором адреси був бл. п. о. Антоній; писана прегарною дїятною, а зміст її знаменита апологїя католицизму і папського прїмату, основана на многотї цитатї св. Письма і св. Отцїв.

Апологїю і пропаганду католицизму, нетрівняльну і не сїдно фанатичну, але перенятї всім змістом, всею ідейностю та ідейностю католицької віри і Церкви, провадив о. Антоній дальше ціле своє житє. Сильне духове житє, жива практика католицької віри, що в послїдних часах обхолює і запалоє до акції наше сьвященство і народ, мали в небіжчику весь тїл і вєрєць. Він був першим поїномєр тої культурної роботи.

(Кошець буде).

З України.

Відуги жита*).

В одному з останніх чисел журналу «Театр і Искусство» (ч. 37) донєдо ся нам прочитати статью д. Вл. Боїнського з приводу смерти Карпенка-Карого. Шановний критик ище, що драматурги українські дають нам, что то удивительное далекоє отъ живої дїятельности. Плазуть, вадляхоугь, сантиментальничаютъ и танцують, танцують безъ конца, не только въ каждой пьесѣ... «Українська драма какъ бы замерла и живєть своими стариками». Котляревскій, Кропивницький, Старицький, Карпенко-Карий продолжаютъ составлять репертуаръ украинскїхъ труппъ. Молодежь, если и выступаютъ, то не измѣняютъ традицій стариковъ, дають только новїя варїації

* Статя д. А. Б. поміщена недавно в київській «Раді» з приводу вичучих замїток московського критика, звертась сирвадєдло бачнїсть молодих письменників на заєднанє мови і недостачу глибокої освїти і науки. Треба не тільки пильно доглядати са до народного житя, почувати всі его прованя, але й набирати ся сирвадєдного знаня і науки, бо лише наука і знанє житя і мови даєть крил духови талановитого письменника, щоб мїг як слїд виявити свої думки і почуваня. А те саме, що сказаво про українських молодих письменників, відносьєтє ся і до наших... Ред. Руск.

на старія темп... Какъ будто бы живєть проходить мимо України. По нїть, Україна живєть. Это украинскє драматургїє проходить мимо живєть...

Російський критик помітив ся рису в творчости українських авторів-драматургів. Нам же доводять се констатувати її в інших галузях нашої літературної творчости. До нашої редакції надслалють цілі купи всяких творів красною письменства, можна булоб сїодвати ся, що українські автори, між якими чимало булоє молодих, се невідомі в літературі, відлучити ся на счасні бурхливі події. Житє вступило в новим освїтленю. Воно дає яку силу гарних тем, оригінальних, ядких типів; на кожному кроці ми наткаєм ся на випадки, що в найосвітїнішій людині викликають обурєне, перекидають вєрх доню сьїоданого значимого обмєтєла, рубнють старосьвєтєсь понїжє, значяч а натомість посєляють нїюї думки, нїюї зганєтє. Сей процес передерди захопив згодю до нязу не тільки росїєське, а й українське громадїянство. В народних українських масах легко помітити нїюї течїї, що являють ся наслідком счасуних політичних подій надзвичайно великої вартости...

Завалоєб ся, що українські автори, придляючись до счасного житя, моглиб знати в ньому безмежне джерело тем для своїх драм, оповідань, віршів...

Насправжнїж нічого сього немає. Десятє десятє того, що надслалють до нашої редакції українські автори, нашісана на данї, всім відомо сюжетє. Теж само помічаємо ми дуже часто і в окремих виданых творів красною письменства українських авторів. Трапляєть ся инодї, що не тільки змістом, а навіть формою своєю творів нїонїших наших письменників нагадують старих українських авторів. Ми иже не кажемо протє, що трохи чїє не кожний молодий «поєт» перепїснє ує у своїх творях Шевченка, Романтичана любов до колицької України, Запорозької Сїчч, козацїна, Дніпра широко, могла степован же й тепєр надає натхненя нашим поєтам, так само, як «Нещасне коханя» — драматургам...

«Україна живєть... а українські автори не дуже зваяжало на житє — се правда. Дуже причина такого сумного знєнїща? Хто придляван до нашого житя, той мїг помітити, що Українцї по сьвїдї рухливости заявдї стоїдина самому заду иши х и народів... Безспєрно, що ся «рухливїсть» відбиваєть ся і в нашій літературі, але крім того ми повинні вказати се одлу, на нашу думку, головноу причину того, що наші автори дають так часто новї варїації на старї теми. Причинна ся — надзвичайно невелика національна сьвідомїстї тих авторів, про яких ми оєє пишемо. Який небудь Грєбїна чи Кулда, сидяч у своїх поках, позаздрять славі Шевченка чи Карпенка-Карого або Кропивницького і навіть не знають добре української мови, беруть ся за перо... Ім здаєть ся, що для того, что хочє писати мужицкою мовою, не треба нї широкїї освїти*, нї розумїєть ся до національної сьвідомїсти у них не знайдем і слїду... А якї автори — так і їх твори.

Констатуюч сей факт, ми вєсеткаї певнї, що згодом у нас явїть ся чимало молодих талановитих літературних сил. Іх ми придаємо тоді, коли в нашому народі поширїть ся національна сьвідом-

* От в тім то лихо, що не тільки на Україні, але й у нас молодї письменники не дають про ширшу освїту і науку а переключать з порожнього в путє. — Ред. Руск.

мість, коли український рух нарешті побудеться як так званий україніюльства, коли любов до України не обмежуватиметься тільки любовю до рідної мови, а захопить всі прояви нашого культурного життя. А. Б.

Прогноз відновити передплату.

Новинки

— Календар. В п'ятиюмці: русько-кат.: А-кищина; римо-кат.: Леопольда. — В су бот у: русько-кат.: Айгала, Поесарф; римо-кат.: Отмара, Едмонда.

— Товариство розширюваня віри. Зване "Товариство розширюваня віри" а двома осідками центральними в Ліоні і Парижі подас в своїм органі "Річніки Тов. Рози. Віри" за листопад і грудень с. р. от які дати: Річніки тов-а розкодають ся раз на два місяці в числі 318,800 примірників, а в являч французьким 175,000, бретонським 5225, англійським 37,900 німецьким 35,860, іспанським 27,000, фламандським 6825, італійським 21,000, мальтанським 2,050, португальським 1,700, голандським 2,930, біокайським 770, польським 2,600. Товариство удержує 42,500 місюнарів і п'язд 500 епископів по місяцях серед поганів і хрестіян по цілім світі. Члени товариства улачують по 5 сотиків тижнево на ціля місячні. З сих владок вносили доходу товариства за 1906 рік 6,322,927-78 франків. Видано на місці в Європі 615,172-55 фр., в Азії 3,050,235-30 фр., в Африці 1,325,284-41 фр., в Америці 352,065-20 фр., в Австралії 653,570-30 фр., церквам в О-ривенті 50,200. Решту доходів видано на адміністрацію і виданняцтва.

Вдявляючись в отсі іменуванні числа "Тов розшир. віри", мимовіль відбудас ся подія для жовторівної сили католицизму, мимо борів, яку з ним веде новонаше поганство. Дух апостольської праці і жертви уносить ся над колосальним ділом Товариства, наслідком якого одних до максимельних датків (5 сотиків тижнево) по мов дрібніх каплі дому зливають, си в мотуле русло величавішого каят прошехня, вниши до молотки, що обнима найбільшніх, в цім світі членів людского роду — поган, ще вниш члени поклянутий до несеня цілого свого життя на жертву євангельської проповіді. Ніжне ступно і пусто і мертво

під тям взглядом у нас! Колиж то дочекаемо ся і ми, щоб і наші молоді левити бодая одного на рив являч зніомж себе місюнари, як ніже не дає ногам, то хочби для рідних братів загибаючых духовно в пустарях Бразилії, Аргентини, Австралії, Канаді! — П. Ф.

— Німецькі цісар в Англії. Несна вістка про вїяд царя з Петергофа виявляса як Цар полкв на зимовий побут до Царского Села, а до Лондона в гостину до англійского короля поклад то самого дня німецькі цісар Вільгельм. Подорож відбудася а малли прегодваса от стілько, що вель співзавоє. З причини непрогладної мряки на каналі Лманши співзавоє ся цісарскій яхт "Гогенцолерн" о 3 години. Яке рвузучено до касерень полка війська, призначени до параді, аж дають знати, що до порту зайдят цісарскій яхт, і зайдят в ише місце, як було назначено. Колиб цісар Вільгельм був вїсв сейчас а яхт, була би відішла військова парада. Але він вверед поїхав на ахті, а тимчасом устанено шпашарі і сироваждено музику. Вїсвідного цісаря і цісареву приватв князь Вайт, та достойник військовій і місій з Понтсмугу. Так само співзавоє ся був двірскій поїзд, яким поїхав цісарскія пара до корольского замку, Вїндзор, побіт Лондона. Стрїча обох володарів була веселим сердечна. Цісар в королем поїзували ся в оба лиця, почім король зпавт ся з цісаревом, а вкінці цісарскія приватела ся з корольово. По привантиво з ишними членами король-вої родина відбуло ся представствеленє двірских достойників і бурмістра Вїндзора, який вголосив промову. Цісар Вільгельм відновляючи поладкув за першій привіт і заявив, що на сїй гостий поїхавсе ся як і себе в дома. З весільного двірца поїхали всі даго окремими уацями міста на замок, де замешкала цісарсна пара. Вечером того дня відбув ся двірскій обід. Як дого потраиве та гостина цісаря Вільгельма в Англії, не знати.

— Замінене університету в Градці. Італійскі студенти урядили вчера нову демонстрацію на градцкєм університеті. Тому ректор здержав виказда на всіх вїядлах.

— "Великорусская национальная" партія. Агітатори зліеря новий партія в Росії — "вєдноросійскєй національной" іде серед бюрократів досить язваво. "Тов." вше, що найбільш гартувать за партією Вольско та Руслон, члени державної ради. Вони длають про те, щоб у партію вступили помірковані члени державної ради, особливо ті, що належать до партії "центра". Агітатори кажуть, що завда-

не нової партії — скласти міцний конституційно-монархічний союзодок, який має великий вплив на внутрішню політику. Вони покладають велику надію на вїзд членів партії "центра", сподіваючись, що частина "центра" пристане до "великорусской національной" партії, бо не хотять пристати до лівого крила центровіків. Ухвалено агітувати ще і серед депутатів державної думи. У основателів партії є навіть надія скласти в дуім своєю фракцією. Тепер виявляса же, що думка скласти таку партію вийшла з весних крутів, де погоджалося на то, що тепер нема ні одної політичної партії, на яку можна булоб оферувати правительствє. Думку що підіхвали Менжіков та Суворін — батько. Тоді на неі звернув увару граф Вітте, який, очевидно, хочє через сю партію знов виринути на верх політичної течії. Кажуть, ніби Вітте навіть згодив ся давати гроші на партію. Але участь гр. Вітте в партії вислікаса таке велике обуренє боку тих, кого закликають вступити в партію, що основателі вже радять ся, яким би способом ухилились від посяг графа Вітте.

— Розбицтво на провінції. Оноді приїшла з Підволочиська вістка про ограбленє поштового воза на 36,000 К. Тепер знов доносять про новий напад на двірєк зногос приватного офіціанта в Тудорівчичах в Сокальській недоволє російского кордона. Нападу доконали два прилично одлітї панки і грозичя революєрари, приказали всім присутнім відвертати ся до стїни, а самі перенукаючи стілки і шпайтї тимчасом надібрали наймика і почала кривачи. Один розбицтва безперемой стрїлив їм в лице і положив трупом на місцє, почім оба розбицтва утікли.

— Американський крах не скоро скінчить ся. В куенчских крутах настала невиплатність. Коло Нового Йорку забанкрутова фабрика бавовняних тканин, яка давала роботу 7 тисячам робітників. Сталений трест відіслав 400 робітників, Jones Laughlin Comp. 1300 робітників. Недостаткові готівки маєв заробити через позичку з Парижа 75 мільїон долларів в золоті. Переселенє в Америці доася ся вельки відпачи заробіток емігранції з Європи, бо з причини банкрутств фабрик багато робітників втратит зарбок.

— Новий кіл проти діетри. Ново винайдене средство против діетри, т. зв. позиніаза показав ся — як досить. "Münchener medizin. Wochenschrift" — справді успішним. Професор Енріх провіряв, що морскі свинки, яким защелено діетриво, виводили, коли їм впаршено позиніаза. Водить вона до тіла хемичку матерію, котора викликає разом з

Матеріал до історії зносив Галачан з Букочинянами.

Ч. 72.

Лист із Воробєвича до Осма Барніського (Дальше*)

Слава Богу, що мої живи лише, може и я трохи відживи і сьмє світовє потїхнусь. Мій адресь єсть: I. W. Lehrer des gr. or. Choralgesanges in Czernowitz, Franzensgasse beim Dr. Plohn. Прону Правду сюде послиати якь стоїть діло з альбумомъ Пана Партекогъ? тїшлось мене дуже, щоб та книжочка Божий свїт зобачила. Якь розпізнаюса лишня єсть моєма обовязками, возму до "Нечач", щобъ Вась, мої други, нимъ хочь трохи потїхну.

Закїв' що буде, бувайте мені здорові, ти Осве и Олексєу

и не забувайте

Вашего

Исидора.

Въ Черніцахъ

16. дїлячї Декавря 1867.

*) Гляди ч. 226.

Ч. 73.

Лист Олекс. Барніського до із. Воробєвича.

(без дати).

Здоров' бувъ, Друже мій!

Братку любий!

Хоть кілька свїтъ нашину Тобі нині, їсь більше не можна. Знаю я добре, що Ти на насъ не гниєсся, та тому не пишешъ, що або хорони Боже, хто у родині занедужавъ, або Ти може де гадатиъ перенестися на ише місце та тому їй відукнеся до насъ.

Звїсти насъ обь всімъ хоть кількома словечками. Твоя доля насъ такъ обходять, якъ би доля рідного брата, ми зъ Тобєю вже справді рідв.

Чи їдвевъ Ти до Черновецъ, чи привїзъ дорогу Твою жіночку, чи відфотографувавъ? Та чи єшъ здорові? Я ваясь до Твоєї безименной повістї, котрій я давъ заголовкоъ "Турешкі Франці" и до "Дяка зъ Долинои церква". Ма всі три разомъ перечитали обь и замилгалося дєкда, що авторъ їв оповїданню відішновъ відь річи, отже такі місця треба виладнати, дєсь-щось пропустити, и я

*) Сей лист без дати, але в порівнянн а попередніми листами видно, що він з 1867 р. і єму місцє між листами ч. 56 і 57. (пор. Руслан - 1907 ч. 196).

незабаромъ пришло тобї до санїції, а до оповїданнн "Турешкі франці" треба, щобъ Ти ще неслєльчє закїнченє добровїл.

Обь всімъ тїмъ незабаромъ обширнїше, а теперъ прощай і незабару твое широго брата

Олексєи.

У насъ заводять лянкї поркднє. "Утнї Батьку, щобъ нехотї на весь свїт почути" молявъ Шпенкєо. Утнї, брата! Лярку не занедбуй, та утнї "Ляхамъ". Цїягу Тебе сердечно

Олексєи.

Рік 1868.

Ч. 74.

Лист із Воробєвича до Осма Барніського, писаний 4. 1. 1868.

Милій друже!

Дякую тобї за твої гостинчюк, до смертї то незабаду. Ноти гарні, а книжки ще гарні иїшні. Про Нечал маю ї вчитувать, у твоєхъ рукописяхъ знаходиться блїшн. Якось мені, братічку, маркїто за сїломъ, тї немужо я превїзачивася, а муза поезїи мене відібралася, а навіть у гості загостати нехочят. Їсь то то буде, Бозїна.

(Дальше буде.)

дифтеричною отрутою також нетрівільну сполуку. Вмухує ся її устами при помочі розпиляча. На діточій клініці у Відні примінялося то средство з великим успіхом. Стан здоров'я дітей поправив ся зараз на другий день. Поки що однак уживає ся піозиназа побіч дифтеричної сукровиці.

— **Дрібні вісті.** Вигнає п. Михайла Володимир Фуглевича, учнів. Богослова, з 3-ю Зонею Марією Нішиною, учителькою, відбуде ся дня 21. с. м. в Махнові (поч. Любича королі). — Вчора рано застріли ся у Львові в готелі Штадтмера Метислав Стівинський, адвокатський кандидат в Самбора. Покітний мав 26 літ. Причина самоубійства невідома. Додають ся, що якісь довги мали сиюкнути его до самоубійства. Підчас академічних часів відгравив покійний, як талановитий хлопцев, визначну ролю. —

Оповідки.

— **Віче Русинів-студентів львівського університету** відбуде ся в суботу вечером на університеті. Ректор дозволив на віче в мурях університету під тою умовиною, що сам буде присутній підчас нарад та що резолюції, які мають бути постановлені на вічу, будуть предложені наперед ректорові. Предметом нарад нічя є справа заложени українського університету у Львові та кривая укр. катедра на теперішній університеті.

— **З нотаріяту.** Нотаріальний кандидат в Янові Іван Рожитовський, став іменованим нотарем в Львові.

— **З «Львівського Бюна».** Запрошуємо всіх членів на виправи мішаного хорду, що відбудеть ся в п'ятницю 15. надоласта о год. 7. в комплеті. — *Виді.*

— **На заг. зборох «Львівського Бюна»,** які відбули ся дня 12. с. м. вибрано отесів виді: А. Бахляний голова, Нос. Дрималій заст. голова, Мих. Волошин дрігач, В. Безкровний член суду дрігача, Софія Ленцка касирка, О. Дембський секретар, О. Доманик бібліотекар. Заступники виділових: Я. Вігошинський і Вол. Ковак.

— **Тов-о техніків «Основа»** у Львові заповів звяз. заг. збори на день 21. с. м. о 3. годні по пол. в В саль політехника.

— **В Буську** відбуде ся заходом «Сокола» дня 17. с. м. о 7. год. вечер аматорське представлеє мейлодрами І. Медлоєвского в 5 дій п. в «Капелі Тьмако».

— В Святій відгратують аматори в рамени «Вальмової помочи учит. в саль» «Бюна» дня 27. і с. м. І-актову драму Фюкена «Будка ч. 17» і І-актову комедію Бобкевича «Настоячі». Початок о 8. год. вечер. По представлеєню танці при музичі.

— **Заг. збори «Січи» у Відні** будуть дня 15. с. м. о 8. год. вечер в ресторавції «Grünes Tor», VIII Lerenfelderstr. 15.

Наука, штука, література.

— **Збірник «Українська Муза».** З нового 1908 року в Київі заходом українського видавництва «Ранок» друкуватиметь ся новий збірник «Українська Муза» поетична антологія, під редакцією Олексі Коваленка в 12 випусках; виходитиме по 1 числі кожного місяця, починаючи з 1. січня. В антології уйдуть твори всіх українських поетів. В кожному випуску будуть твори 10 поетів (більше, як по 100 поезій) нових і вже друкюваних райше, в портретами і біографіями поетів, заставками і вінетками. Збірник буде великого формату і матиме до 1200 ст. Цна кожного окремого випуску 25 коп., а перелькою 30 коп.; а по перельці 2 рубл за всі 12 випусків, з перелькою 2 р. 50 к. Можна на виплат: 1 руб. зараз, 1 руб. 1. марця і 50 коп. 1. липня. Груші посилає: Київ, Іванівська уліця 75, Олексі Коваленкови.

Телеграмн

з дня 11. надоласта.

Відень. В угодовій комісії відбувала ся вчора дальша загальна розправа над угодою предлоого. Між іншими промовляв нос. Окуненський, виказуючи великі шкоди для Галичини з причини привозу угорських рільничих продуктів. Потім виступив безідник проти цього міністра для Галичяна А. Абрагмовича, та жалував ся на понижаючу ролю руского народа і жадав для Русинів безпосередних зносин з центральними властями та автономні відносин.

Будапешт. Миж конютовими настав розлом. Нос. Гея Польский зволяв віцепрезесуру партії і виступив з кляубо. Крім него виступили ще по. Дез. Польский, Евг. Мольнар, Салаван, Фараказан і Мазій.

Лондон. Цсар Вільгельм з цисарвою приїхали ту вчера в замок Віндоор. При віді до міста привитав достойних гостей лорд мав міста з представтеями інших властей.

Тижневий звіт

Торговеельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 4. до 10. надоласта 1907:

	за 50 кгл.
Пшениця	12.25—12.50 К
Жито	11.10—11.30 К
Ячмінь броварний	8.25—8.50 К
Ячмінь на пашу	7.00—7.50 К
Овес	7.25—7.50 К
Кукуруза	8.00—8.25 К
Проро	8.35—8.60 К
Горох до варення	9.85—10.25 К
Горох на пашу	7.00—7.50 К
Бобик	6.75—7.00 К
Коношина червона	79.00—75.00 К
Коношина біла	45.00—55.00 К
Коношина шведска	65.00—75.00 К
Тимотка	36.00—38.00 К
Ріпак зимовий	18.25—16.50 К
Насіне коноп.	10.10—10.35 К
Хміль	89.00—100.00К
Насіне льняне	11.00—11.35 К
Льнянка	11.00—11.50 К

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і закарня при ул. Сикстової і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 13. с. м.: Ал. Діповський з Палакшия, М. Вихавська з Золочева, Мод. Левецкий з Черновець, Гр. Демчук з Сокала, Ів. Дмитрик з Гайв, Алекс. Грабекин з Тернополья, о. Ром. Козоровский з Городиши.

При закупні товарів просимо поклакувати ся на анонси нашої часописи!

Colosseum
в пасажі Германів
при ул. Соляншиї у Львові.

Нова сензацийна програма.
від 1. до 15. надоласта 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представляє. В неділі і святв 2 представляє о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Шо п'ятниці High-Life представляє. Білети вчасніше можна здубати в конторі Пльонца при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Артист-маляр
Евген Турбацкий

Львія, ул. Пекарська ч. 43
поручає ся при окрашенях церков; образи до іконостасів, історичні, портрети і т. д.
(4—2)

„Цесалтиря розпирена“

в дуєі християнської молитви і при для узнатку церков, о молитвенного, поручена всім грома Ординариатами. — В опрانی 4 кор., брошурована 3 кор. 50 ст. Післява за поневедним присланем грошич, або весилитово: А. Слюсарчук, парох Гунгери, і Печейжани.

Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“

у Львові, при уліці Руській ч. 20 (дні власний), приймає обезпечення буденних, всяких різкі домашніх і господарських збіжжя і паші на слухач премій заклад, а в разі, що погоршани велика.

Щодня збіжжя і вилучає «Дністер» з найбільшого спосредство. При одній селі бувало зарпеном 3 розпоряди сезани з поміж часени. Дотерев вилучати «Дністер» (3.747 відшкодована в сумі сім і сім мільон карок. Зв'яз по січневому році зв'язав ся членам. Звертуй на р. 1906 дістать обезпечення членів по 10 сот, за кождо корону залаченої річної премії.

Член вкрасяє у Львові і в Чернівцях, Каца опадитесь у Львові, і т. д. приймають посли «Дністер» при улажованю помочі.

Нитіві обезпечення приймає «Дністер» для Краківського Товариства, а профаню від таких обезпечень відлучає «Дністер» на добродійні ціли.

Повінення до обезпечень уділяє Дирекція або агенти.

Агенти «Дністера» входить ся в кождім місті і в многих селях; там, де єще не робить пиний агент «Дністера», можуть писемними сезани стартати ся о уділені агентами. До теру дістали агенти 969.307 К провані.

Фонд Товариства 31.12. 1906:

— резерви премій	К 846.189 20
— на виплати	16.110 —
— на рішчюво курсії	29.869 35
— резерви спільнової	31.049 73
— смертн урядничих	185.810 21
— фонд заощереження	2.000 —

Сезани заощережень ся від цілї огляв!»

Ц. к. упр. гал. аінс.

Банк
Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і вилучає закладки на ризком блучий, приймає до переказу і від власним ключем, де бєлечені і дискретно переказують менше своє майно або власні документи.

Крім того вправдовано надібно як і інституцій загарантовані т. ак.

Схови депозитові.
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозит дістає в стійній касі паширий сховок до виключеного улажуну і від власним ключем, де бєлечені і дискретно переказують менше своє майно або власні документи.

Ща там оглядом шорова Банк гіпотечний як надгрудитий зарпеном. Приписи досточено того, що відкриття втєв одержати можна безплатно у відділі депозитовий.